

Cobertura 4G

Un relat de: [Antari](#)

En Miquel s'ha llevat d'hora, té el mal costum de complir allò que promet i avui és un d'aquests dies.

- Laia! Quants diners en efectiu tenim a casa?
- Ai! No sé Miquel, paga amb targeta
- Deixa, deixa. A veure si serà l'hora de pagar i la targeta no funcionarà

Es dirigeix al centre comercial – serà un matí llarg – es diu mentre va caminant xino-xano. Ja hi ha els primers consumidors fent cua, en Miquel esbufega, mai li ha agradat perdre el temps.

Obren portes i la gent entra de forma accelerada, li toca el torn a en Miquel.

- Ja pot passar, senyor – el guarda de seguretat li dóna pas.
- El terra està humit, heu fregat? – diu en Miquel.
- Sí, però no es preocupi, pot passar
- Millor m'espero a que s'assequi, no sigui que amb les presses relisqui. Passin, passin

El guarda de seguretat se'l mira amb cara d'incredulitat, la gent que té darrera respiren, ja es començaven a impacientar. En Miquel espera uns deu minuts abans d'entrar.

Ja és dins, va de camí a la secció de telefonia mòbil.

- Perdoni senyora, és la cua?
- Sí – la senyora li respon secament.

Un consumidor més i serà el seu torn.

- Però, què s'ha cregut?! – un home fornit el crida a cau d'orella.
- És a mi? – pregunta en Miquel amb cara de pasta de moniato.
- No es faci l'orni! Estava abans que vostè!

En Miquel es manté en silenci uns segons: “Tots els que ens envolten saben que no és veritat però, em vindrà d'esperar un torn més? No cal discutir”.

- Perdoni, m'he despistat. Passi, si us plau

L'home fornit somriu satisfet. En Miquel, mentre espera, s'entreté veient-lo com discuteix amb el venedor. Per fi, li toca.

- Bon dia, voldria el mòbil d'última generació que anuncien a tothora en tots els mitjans
- Em sap molt greu. Acabo de vendre l'últim al senyor que acaba de marxar

En Miquel torna a casa resignat i es pregunta si no tindrà raó la Laia: “Et passes de prudent!”.

- Pare! M'has comprat el mòbil?
- No, Pol. Ja s'havien esgotat, ho sento fill
- Uf! Gràcies a déu! És que ha sortit un nou model i el prefereixo

En Miquel somriu.